

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

—
 Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A döntés előtt.

A holnapi közgyűlés dönt a polgári iskola helyének kérdésében.

Két telekről lehet szó, a takarékpénztár és a Márton Ádámné féle kertekről, a harmadik, a Br. Weigelsperg féle most már nem eladó, pedig a három között az lett volna legalkalmasabb, de ne gondolja ám senki, hogy legolcsóbb is.

Hogy a fent említett két telek közül melyik mellett lesz meg a megkívántató többség, nem tudjuk, az mellékes is, itt csak egy áll előttünk tisztán, világosan, hogy egyik — valamelyik — fölött dönteni kell, egyiket meg kell venni s a fölött holnap végleges határozatot kell hozni, mert ellen esetben a meddő hercze-hurczát keservesen fogja meg sínyleni a — polgári iskola alap.

Mi — most már a változott körülmények folytán — a takarékpénztár kertje mellett foglalunk állást, mert ez a központon van s így alkalmasabb. De meg erre más okaink is vannak, melyeknek rúgói azonban még azokban a polgári iskolai törvény javaslatokban gyökereznek, melyek most készülnek a kultusz miniszterium büroájában.

A változott viszonyok és körülményekre rá mutattunk már előbben, azokat ismételni fölösleges.

A Márton féle kertnek többsége nincs

a képviselő testületben, az tehát meg nem vehető, ez mutatja azt, hogy nem is egészen alkalmas.

A többség a takaréknál mellett van, valószínűleg ennek megvétele el is fog határozatni, a mi által befejeződik az az áldatlan küzdelem, melynek tulajdonképen csak az egyik részről van értelme és alapja, míg a másik részről csupán lényegtelen anyagi kérdés forog szóban.

Meg történhet azonban, hogy a közgyűlésen jelen lévők többsége nem lesz egyszersmind a képviselőtestület többsége is s akkor ott vagyunk a hol voltunk, abban a veszedelmes kátyuban, melyben esetleg alánk kerül az ügy maga is, sok-sok érdekeinkkel egyetemben.

Ez pedig nagy baj lenne városunkra s nagy öröme szolgálna jó szomszédainknak, a kik közé való ékeltségünk miatt jajgatunk már félszázada.

Nem volt elég az indolentia, a nem törődömség közügyeink iránt, még ez kellett hozzá, hogy a saját jól felfogott érdekünket előmozdító eszközöket hajigáljuk el magunktól s a segítő kezét utasítsuk vissza.

Nehezünkre esik kimondani véleményünket, mert tudjuk, hogy sokaknak nem tetszik ez, sok érzékenységet érint; de tartozunk vele első sorban a közérdek szempontjából, melynek szolgálatába szegődtünk, másodsorban annak a gondviselés szerű körülménynek, mely reményeink meg

valósulását czélozza és harmadsorban önmagunknak, kötelességünk lelkiismeretes teljesítésére.

Sokak előtt érthetetlen dolognak tünik föl, hogy sehogy sem birunk haladni azon az uton, melyre közügyeink, érdekeink előbb vitele szempontjából rá léptünk, de nyomban meg állunk, egy darabig még tétovázunk aztán fordulunk vissza a semmit tevés kényelmes áll potába.

A ki azonban mélyebben gondolkozik ezeken a komikusnak látszó, de valójában szomorú tüneteken, rá jöhet az okokra, melyeket azonban most nem fészegetünk, elég ha látjuk, hogy annak a kocsinak a négy kerekéből, melyen közügyeink döcögnek, kettő előre, kettő meg hátra felé forog, ami annyit tesz, hogy állunk egy helyben s a szemben forgó kerek hánnyják a port, sarat egymásra úgy, hogy a fent ülők és körül állók szemé-szája tele lesz tölle, és nincs az az ügy buzgóság, erő és hatalom, a mely ebből az átkozott kátyuból ki zökkenesse azt a megbomlott szekeret.

Mi következhet ebből? Az, hogy mind azok, a kik eddig fáradságot nem kimélve, nagy ügy szeretettel buzgólkodtak haladásunkon, teremtettek módokat és eszközöket 30 esztendő álmodok és ábrándok megvalósítására, megunhatják annak a veszedett kocsinak az emelgetését, a port, a sarat, s lassanként eltávolodnak a közügyek támogatásától, a mi pedig minden nemű társa-

TÁROZTA.

Az elzülött.

Irta: Láng Jenő.

A magyar embertől megszokott illedelmes köszöntéssel állított be Füredi Miska a falu végén lakó javas asszonyhoz és meg sem várta, míg helylyel kínálják meg, letelepedett egy rozoga székre és kinyitva széles tenyerét, oda tartotta az öreg javas asszony elé, hogy abból a jövő tüköt olvassa ki. Trézsi néni — így hívták a javas asszonyt — a földön helyezkedett el s miután orrára biggyesztette okulárját, kezébe vette a Miska tenyerét és megkezdte jóslatát.

„Gazdag ember vagy édes fiam, de sorsoddal elégedetlen. Valami különös bánat gyötri a szivedet, ami miatt meghasonlottál önmagaddal és kerüld az embereket, mert felsz tölök. Rossz jelek ezek a mély barázdászerű vonások tenyereden, mert ezek azt mutatják, hogy menekülni akarsz embertársaid elől. Rengeteg erdőben keresel menedéket, sziklaoduban fogsz lakni, de vénségedre visszatérsz és családod körében hunyod le örökálmra szemeidet. Az ég kíséren utaidon, bizzál a jó Istenben, akinek egyedül áll hatalmában megbocsájtani a vétkezőknek és ha mégis csüggednél, gondold az öreg Trézsi nénire, aki imádkozni fog érted.”

Ezzel a javas asszony elbocsájtá Miska kezét, aki a jövendölésre semmi megjegyzést sem tett, hanem belenyúlt a szüre ujjába, kivett egy

uj ezüst koronát, megfizette vele az öreg asszonyt és bucsut vett tőle.

Mely gondolatokba merülve ballagott Miska a széles országuton és bizonyára jövőjére gondolt, mert midőn az országut szélén álló fészület előtt elment, levette a süveget, letérdelt és rövid imát mondva, letért a dülő utra, mely az erdőbe vezetett.

A Mátra-hegység aljában terül el a kies fekvésű B . . . község. Egyszerű, de jó módban élő lakosait irigyelte az egész környék, mert akár gazdag, akár rossz termés volt, ember emlékezet óta nem ismertek inséget. Füredi Gábor bíró uram állott a község élén, ki felebarati szeretetével annyira tudott hatni a népre, hogy atyafiai nemcsak a munkához, szoktak, hanem megtanították őket a takarékosagra is. Évek kellettek ugyan ahhoz, hogy az egyszerű parasztgazdáknak sikerült a jóllétet annyira előmozdítani, hogy gondtalanul elbettek, de a mikor Füredi Gábor uram munkáját befejezve és célját elérve látta, megelégedetten vonult vissza a bírói pályától és hű hitvestársával együtt minden idejét fia nevelésére szentelte.

Az akkor még alig tíz éves Miska gyerek valóban büszkesége volt szüleinek, mert valóban örökölte tőlük mindama jó tulajdonságokat, melyekkel őket az egek Ura megáldotta. Gyorsan haladt az idő szekere és nem is gondolták volna a szerencsés szülők, hogy gyermekökből immár legény lett, ha egyik napon oda nem áll elibök s olyat nem kér tőlük, ami a szülőket arra a tudatra ébreszté, hogy csakugyan elérkezett az idő, amikor gyermekek jövőjéről kell gondoskodni.

A szülők szívesen beleegyeztek Miska kérésébe, mert Bätki Julcsát választotta magának hitvestársul, kit ők már úgy is rég neki szántak. Nem is késtek soká és kitéztek a lakodalom napját. Az egész falu népe ünnepi díszet öltött és bár nem is szólaltak meg a haragnak imára hívó hangjai, mégis mint a vasárnapi istentiszteletre, úgy özőnlött a templomba, hogy részt vegyenek a Füredi család örömeiben. A templomnak a legkisebb zuga is megtelt már, mikor a násznép odaérkezett és nem volt ember, kinek szemében öröm könny ne látszott volna, midőn az új házaspár Isten oltára elé lépett, hogy egymásnak örök hűséget esküdjenek. A tisztelendő ur megható beszédet intézett hozzájuk, példaképen állítva őket hívei elé és megáldotta frigyüket. Mindenki hivatalos volt a mennyegzőre, meg is jelent ott az egész falu népe, mert közös örömnél tekintették Füredi Gábor családi örömet.

A legszebb egyetértésben élt az új házaspár, nem zavarta meg boldogságukat semmi, mert a kölcsönös tisztelet és szeretet lakozott hajlékukban. Szüleiktől öröklött szorgalommal gyarapították vagyonukat, tisztelték felebarátaikat, istápozták a szegényeket és segítségére voltak a szűkölködőknek. Két ház volt most már a faluban, ahol még a vándorlegényt sem bocsájtották el a nélkül, hogy üres tarisznyáját eledellel meg nem töltötték volna s nem mult el nap, hogy ezer meg ezer áldást nem kívántak volna nekik. Úgy látszott, mintha az Isten is örült volna boldogságukon, mert betetézte azzal, hogy fiu gyermekel is megáldotta őket.

A boldogság teljes volt a Füredi családban. Szülők és nagyszülők családi tanácskozást tartot-

dalmi, administrationális, kulturális és anyagi érdekeink teljes megfeneklését vonja maga után.

Hát hiszen bölcsen tudjuk, hogy sokaknak talán ez állana érdekekben, ki-k villan ez a kerékkötés politikájából.

Ki látott már kereket kötni akkor, a mikor a kocsit épen a hegynek akarják indítani?

Az ilyen művelet arra való, hogy oda a hegyre, a hová évtizedek óta törekedtünk — theoretize, — valahogy föl ne mehessünk, — praktize, — mert ott tisztultabb a levegő, szabadabb a lélek — és közelebb vagyunk Istenhez, a ki mindent tud és mindent lát . . .

Am de ha közérdekekben dolgozunk, nyissuk ki az ajtót, hogy szabadon láthasson és halhasson mindenki, de különösen azok, a kiknek a bőrre megy.

A kik a kapaszkodó előtt megkötik a kereket, mondják is azt meg, és mondják is meg, hogy miért?

És most beszéljünk nyíltan. Itt most már nem arról van szó, hogy lesz-e polgári iskola vagy nem, mert az lesz minden körülmények között; hanem arról, hogy folyó év szeptember 1-én átveheti-e az állam, vagy nem.

Ha nem lesz kész az iskola épület, magától értetődik, hogy nem veheti át, akkor az egész a város nyakába szakad. Híjába ámitjuk magunkat is másokat is, hogy ez nem úgy lesz, mert biz az úgy lesz, mint a hogy sok dologra megmondtuk már, a melyek a természetes és logikai alapot nélkülözték, hogy másként és miként lesz.

De tegyük föl, hogy átvinné az állam polgári iskolánkat úgy is, ha bérelt helyiségbe visszük most már a négy osztályt. Hát a ki olyan nagyon szíven viseli a város érdekeit, hogy ily nagy horderejű dolognál, ily óriási érdekeket felölelő alkotásnál pár száz forint kölömbsegnél úgy meg áll, hogy se nem lát, se nem hall, vegye elő a plajbászt és számítsa ki, hogy mibe kerül ez a polgári iskola alapnak és nem a városnak, mint a hogy azt sokan —

tak, hogy miképen neveljék fel a gyermeket, hogy belőle becsületes, jóra való polgár váljék.

A legapróbb részletekig megálapították a nevelés módját és elhatározásukat azzal a jótétemenlyel pecsételték meg, hogy a szomszédban lakó szegény özvegyasszonyt házukhoz vették és ujszülött gyermekök gondozását annak leányára bízták. Az özvegy asszony tizenhat éves Mariskája nagyon derék leány volt és jobb kezekre nem is bízhatták volna gyermekök gondozását. Csupa élet, csupa öröm volt a Füredi Miska háza. Nem volt nehéz nekik a munka, mert tudták, hogy kérésére gyűtenek és édes volt a vasárnapi pihenés, mert gyermekök társaságában tölthették. Nem idegenítették el azonban a falu népét sem maguktól, sőt még a szomszédfaluból is érkeztek vasárnaponként vendégeik. Különös előszeretettel látogatta meg őket Sári Gyula, a szomszéd község dalias legénye és bár Miska többször látta, hogy nejjével bízamas beszélgetésbe elegyedett, ösmervén nejjére vendégszeretetét, ez feltűnő nem volt előtte.

Egyszer azonban a szokottnál valamivel korábban érkezett vissza a mezőről és a mint a ház alatt jön, hallja, hogy neje e szavakkal bucsuzik Sári Gyulától:

„Holnap után délután jöjjön kelmed, mert akkor a gazd' uram későn érkezik haza és így elég időnk lesz a dolgot megbeszélni.“

Füredi Miskát a hallottak gondolkodóba ejtették és rosszat sejtett — pedig tulajdonképen Sári Gyula Mariskát akarta nőül venni és ennek a közbenjárására kérte föl titok pecsétje alatt a derék házi asszonyt. Füredi Miska benyitott a

tendetiózusán, vagy esetleg végzetes tévedésből híreszteik, illetőleg állítják.

Hát biz ez sokba kerülne, de ki báná ezt, ha ez által ügyünket előbbre vinnők? De hogy megmentünk pár száz forintot, azért kidobjunk ezeket, sőt kétségessé tegyük egy roppant életbe vágó ügyet, ez a politika nem a gyakorlati ember politikája, hanem csupán kerék kötés politikája. Ez drága mulatság.

Ugy lennének ezzel a mulatsággal, mint Fleury francia tábornok, aki azt mondta, mikor meghallotta, hogy a császárság Szedainál megbukott:

„Legalább pokoli módon ki mulattuk magunkat.“

Iskolaszéki gyűlés.

A polgári iskolaszék szerdán gyűlést tartott, melyen a közgyűlés felhívására, az iskola végleges helyének kijelöléséről tanácskoztak.

Többen hozzászóllottak a dologhoz. Itt tünik ki, ily alkalmakkor, hogy mily kölömbség van egy jól, tapintatosan és gyakorlatilag vezetett gyűlés között s az olyan között, a melyen minden összefüggés s a tanácskozás irányítása nélkül hányják-vetik a tárgysorozatot.

A gyűlésen többen a takarékpénztár kertje mellett foglaltak állást, elenyészően csekély argumentum hozatott föl a Márton és Szapáry féle kertek mellett.

Volt ugyan más helyekről is szó, mint a Reitter-Kássa Bálint féle telkek kombinációja, de más telkek nem jöhettek figyelembe, a közgyűlés határozata folytán.

Egedi József a Reitter-Kása féle beltelkeket ajánlotta, mely iránt azonban csekély érdeklődés mutatkozott.

Nt. Szánthó Elek pedig a takaréktér javasolta és ezt nyomás érvekkel támogatta.

Temesközy is szintén e mellett szólalt föl, hangsúlyozván, hogy most már végleg dönteni kell, minthogy bérelt helyiségnek ujboli berendezésével ismét tetemes kiadást kell tennünk, a mi ezekbe kerülhet. Kérte a gyűlést, hogy most már egyhangulag foglaljon állást a takaréktér mellett, hogy tovább e fontos ügy halasztást ne szenvedjen.

Palásti Pál bíró aggályát fejezte a telek lapos vizállásos része miatt, melynek eltöltése sokba kerülne. Erre nézve Dr. Györgyi József és Temesközy hoztak föl megnyugtató érveket, mire a gyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a közgyűlésnek első helyen a takaréktér, második helyen a Mártonné féle kertet ajánlja.

pitvar-ajtón és felesége a szokott nyájassággal futott elébe gyermekével, hogy köszöntse jó urát. Az asszony észrevette férje lehangoltságát, de azt hitte, hogy a munkásokkal volt valami kellemtelensége, igyekezett őt lecsillapítani.

Miska látszólag nyugodt is volt, de nyugodtsága csak tetetés volt, mert féltékenység szállta meg lelkét. Nem volt többé a szerető férj, a gondos apa és a szorgalmas gazda, hanem ivásnak adta magát és éjjelenként a kocsiban dorbézolt.

A hirtelen változás mindenkit meglepett, de legfájdalmasabban érintette a szülőket és legboldogtalanabbnak érezte magát ifju neje, ki még csak nem is sejtette, hogy tulajdonképen mi okozta szerencsétlenségüket.

Egy este a holdvilág fényénél féltátt állapotban botorkált Miska hazafelé, amint házához közeledett Sári Gyulát látta onnan távozni, ki akkor azért fordult meg ott, hogy Mariska kezét megkérje. Sári Gyula látásán teljesen megzavarodott a Miska feje, nem tért be azonnal, hanem gondolkodott, mitevő legyen. Iszonyu gondolatok érlelődtek meg Miska agyában, mert amikor látta, hogy az ablakok elsötétednek és biztosra vehette, hogy neje lefeküdt, nesztelenül beugrott a kerítésen és a mitsemsejtő nejét egy halálos csapással leterítette. Véres munkáját elvégezve, ugyanazon uton távozott, a melyen jött és egyenesen a másik faluban lakó javasasszony háza felé tartott.

Alig hajnalodott, már összegyűltek teljes számban a munkások a ház előtt és várták az utasításokat. Mariska benyitott gazdaasszonya szobájába, hogy azt felköltse, de mikor meglátta, hogy vértől elborított, összezuzott koponyával

Dudás József igazgató a 2-ik harmad iskolai év végével a tandíj mentességet élvezők iskolai előmenetelükről referált, kik közül bizony egy pár nagyon gyenge osztályzattal bír, sőt olyan is van, a ki 6—7 elégtelen osztályzatot nyert, — vannak azonban kitűnő osztályzatuak is, de a legtöbb közepes eredményt ért el.

A gyűlés azonban a kedvezményt a harmadik évszakra is minden tanulóknak megadta a kik eddig azt élvezték — néhányat pedig tankönyvekkel és szerekkel el is fog látni.

Nt. Szánthó Elek sajnálatának adott kifejezést a fölött, hogy a város fontos érdekeinél megoszlanak a vélemények sőt éles ellentétek fejlődnek ki s az ügy rovására ki ki pártot igyekezik maga köré, nézetei elfogadására gyűjteni anélkül, hogy ez bármely irányban előnyös lenne.

Egyetértésre és egyértelmű eljárásra buzdítja úgy a gyűlések, mint a képviselőtestületnek tagjait s kéri őket, hogy ne egyéni nézetek körül csoportosuljanak, hanem csupán az ügy fontossága és a közérdek irányítsa tevékenységüket.

A gyűlés megéljenezte a szónokot s szét oszlott.

MI UJSÁG?

— **Gyöngékedő lelkipásztor.** A kath. hitközségnek közszeretetlen álló lelkipásztorát Ft. Léva y Mihály esperes-plebános egy hét óta gyöngékedik. A baj nem nagy, mindazonáltal orvosi vélemény folytán egy időre a nagyobb functióktól vissza kell magát tartania. Adja az Isten, hogy a nagy lelkü pap, minél előbb teljes egészségnek örvendve, háborítatlanul vezesse e nagy hitközségnek s kerületének egyházi és iskolai ügyeit.

— **Dr. Márton Lajost,** városunk tudományosan képzett szülöttjét, Temes vármegye segéd tanfelügyelőjét a vallás és közoktatás-ügyi m. kir. miniszter a Magyar Nemzeti Múzeumhoz segédőrré nevezte ki.

— **Közgyűlés.** Városunk képviselőtestülete holnap délután közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. Polgári iskola építő céljára telek vásárlás. 2. A Kossuth-téri Richter féle ház eladása. 3. Jég beszerzése. 4. néhai Himmer Józsefné szül. Lados Mária illetőségi ügye.

— **Estélyek.** A „Kath. Olvasóegylet“ ma egy hete végbement felolvasó és szavaló estélye, az előbbi estély sikereinek a színvonaláig emelkedett. Azonban kételkedésre és lehangoltságra is volt ok, mert e közművelődési mozgalomnak ügybuzgó kezdeményezője Ft. Léva y M. gyöngékedése miatt nem jelenhetett meg az estélyen, úgy szintén szellemes munkatársunk Nergelt

életlenül hever az ágyban, velőtrázó sikoltások közben rohant ki az udvarra, kiáltván a munkásoknak, hogy jötevéjét megölték.

Mint a szélvész, oly gyorsan terjedt el a gyilkosság híre, csakhamar ott termett Füredi Gábor is, kinek első gondja volt fia után kerdözösködni. Miután meggyőződött, hogy az éjjelt nem otthon töltötte, keserves sirásra fakadt, mert az utóbbi időben folytatott életmódja után ítélve egészen biztosra vette, hogy a gyilkos csak Miska lehet. Megjelentek a törvény emberei, kik a szomorú esetről felvették a jegyzőkönyvet és elrendelték a gyilkos országos köröztesét, a boldogtalan asszonyt pedig nagy részvét mellett kísérté az egész falu és a környék népe örök nyugalomra.

Igy költözött az öröm és boldogság helyébe szomorúság és bánat a jólelkü Füredi Gábor házába. Nem közlekedett senkivel, kerülte az emberek tekintetét, nem türt meg maga mellett idegent. Csak Mariskával nem érezte, hogy embergyűlölvé vált, sőt mikor Sári Gyula kezét megkérte, gazdag hozományt adva neki, bocsájtotta el magától és megígérte, hogy háza mindenkori nyitva áll előtte, ha az életben valamire szüksége lenne.

Az idő meggyógyit ugyan mindent, de Füredi Gábor sebe nem hegedt be soha, mert szive elveszett fia után sóvárgott. Egyedüli vigasztalásában találta és csak akkor lehetett örömkönyveket látni szemében, ha maga elé állította és gyönyörködött benne, hogy mily szép és derék ifjúvá nevelte.

A rettenetes gondok testben és lélekben megtörték az aggá lett Füredi Gábort és ezért

Vilma sem s így a műsor 2 pontra redukálódott volna, ha D u d á s J. és T e m e s k ö z y G. ismert ügyeszetektől indítva közbe nem lépnek. E szíves vállalkozás folytán az imént támadt pánik eloszlott s műsor kiegészülve kellemes estélyt nyújthatott a nagy számban megjelent intelligencia, iparosság s a gazdaközönség részére. — A megváltozott műsor szerint először V e v e r á n I. lépett fel, elolvassván „A gyermek házi fegyvermezeje” cz. nagy gonddal összeállított neveléstani értekezését, miből a szülők és leendő szülők — ha akartak — okulhattak eleget. — A komoly tartalmu felolvasás után derűtséget idézett elő Tompa M. „Az én lakásom” cz. komikus költeményének elszavalásával G a l l ó P., többször kacajra hangolta a közönséget. — Nagy hatást keltve szavalt D u d á s J. Erős drámai színezéssel adta elő Petőfi „Salgó” cz. elbeszélő költeményének egyik leg-szebb részletét. — Derűre, boru; borura, derü; így van ez az életben, így volt az estélyen is. — A nehéz drámai hatás, mely Dudás József szavai által megragadta a lelkeket, mi hamar könnyed vidámsággá változott, amint T e m e s k ö z y G. az ő jó ízű humorával, felolvasásában elpanaszolta a város hatamaradiságát s a nemtorődőségeket. Talál, de nem sértő iróniával sorba szedte mindazon „aktuális” kérdéseket, melyek oly sokáig foglalkoztatták a város közvéleményét, de a melyek agyonbeszélés miatt, szépen, lassan kimultak. Hangos derűtség kísérte mindvégig a humoros és tanulságos felolvasást. Kellemes szórakozást fog nyújtani a ma 6 órakor megtartandó estély is, melynek műsora a következő pontokból fog állani: 1. Hazafias elbeszélés. Irta: L é v a y M., felolvassa: K o v á t s B. — 2. Honszeretet. Irta: Vörösmarty M., szavalja T a n t o s s y K. — 3. Reminiscenciák a 61-es magyar világból s még valamit. Irta és felolvassa: T e m e s k ö z y G. — A mint a műsorból kitünik, a mai estély — Márczius 15. emlékére — hazafias jellegű leend. — Az estély iránt érdeklődők, szívesen láttatnak.

— **Egyleti élet.** A róm. kath. munkásegylettől kaptuk a következő értesítést: az egylet febr. 2-án tartotta évi rendes közgyűlését, melyről az értesítést bizonyos számadási kifogások miatt előbb nem közölhettük. A közgyűlés az elmúlt év számadásait vette vizsgálat alá, mely számadás ellen néhány tag kifogást emelt, minek folytán annak felülvizsgálására pénztárnok kérésére bizottságot küldött ki. A többség azonban azt rendben lévőnek találván, az összes tisztviselőknél önzetlen fáradozásaiért, az egylet iránt tanúsított buzgalomukért köszönetet szavazott. A tisztviselők választása megejtésénél nagy változás történt, az eddigi elnök helyébe, a ki több éven át viselte e tisztét közmegelegedésre, elnökül Varga István választott meg, alelnökké: Kun István és Pataki József, jegyzőül ifj. Telek Mihály, pénztárnoknak Sulyok István, igazgatónak Szarvák János, könyvtárnoknak Bata Pál választottak meg. A pénztári

eltökélte, hogy mielőtt szemeit örök álomra lehunyná, unokájának hitvestársat keres. A nyílt jellemű ifju, nagyatyja kérdésére, őszintén nyilatkozott és beleegyezését kérte, hogy nevelőanyjának, Mariskának leányával házasságra léphessen. Fűredi Gábornak nem volt kifogása a választás ellen, csak az volt czélja, hogy unokáját boldognak láthassa.

A lehető legnagyobb csendben vonult a násznép a templomba és csakis a legközelebbi rokonok részvétele mellett esküdt egymásnak örök hűséget az új pár. A pap megáldotta a frigyet és ép olyan csendben, mint a hogy jöttek, érkeztek vissza Fűredi Gábor házához.

A pítvar ajtóban idegen, toprongyos öreg koldus állotta útját a násznépnek. Mereven tekintett az új pár szemei közé és mialatt alamizsna után nyújtotta kezét, érthetetlen szavakat mondott. A meglepetés első perceiben alig tudtak szóhoz jutni, de midőn látták, hogy a koldus szemei megüvegesednek és tagjai remegnek, elküldtek a papért, hogy a szerencsétlen lelki vigaszban részesítse.

A lélekvaltó esengetyű szomoru hangjai kísérték a lelkipásztort a lakodalmas házhoz. Miután a pap meggyóntatta a haldoklót és ellátta az utolsó kenettel, odahívta a lakodalmas népet és felszólította, hogy imádkozzanak vele együtt a szerencsétlen idegenért, mert percei meg vannak számlálva. A koldus e szavakra fejét rázta és alig hallható hangon rebegé:

„Atyám és gyermekeim, bocsássatok meg a gyilkosnak!”

állás megvizsgálására kiküldött bizottság a pénztárt teljesen rendbe találta, így tehát a kételkedők kifogásának semmi alapja sem volt. Sulyok István pénztárnok tisztéről lemondván, márczius 9-én tartott új közgyűlésen erre az állásra Szabó Mátyás választott meg, kinek buzgalma élénk működése iránt az egylet nagy bizalommal viseltetik.

— **Értesítés.** Utóbb érkezett leirat alapján értesítjük a t. gazdaközönséget, hogy az országos gazdasági cselédségély pénztár szervezetéről s hivatásáról a Kath. Olvasóegyletben tartandó ismertető előadás nem 16-án, hanem a közbejött akadályok miatt folyó hó 23-án, délután 4 órakor lesz.

— **Az új városház pálya díjja.** Midőn arról volt szó, hogy az új városháza pálya terveire a pályadíjakat miként adjuk ki, egy közgyűlés az államépítészeti hivatal álláspontjára helyezkedett, mint a melynek birálatát irányadóul tüntettük föl a pályázati hirdetményben is, hogy t. i. a „Hungária II.” és „Petőfi” között az 1000 korona megosztassék, „Szerves” pedig 500 koronáért megvétsék. Ez volt e lap álláspontja is. Egy másik közgyűlés azonban gondolt egyet s odaadta az 1000 koronát a „Petőfi” jelű pályaterv készítőjének, mert az legszebb volt, eltekintve attól, hogy a költségelirányzatot túllépte. Ezt a határozatot aztán megfellebbezték a törvényhatósághoz, mely f. hó 4-én tartott közgyűlésén, a tisztí főügyész véleményezésére mindkét határozatot megsemmisítette s csak két pályatervet talált megfelelőnek és pedig első sorban a „Hungária II.”-öt, a melynek az 1000 korona díjját ítélte oda; valamint a „Szerves”-t, melynek 500 koronáért való megvásárlását határozta el. Csakhogy még itt nincs vége a dolognak, mert ez a határozat is meg fog fellebbezteni — a mint halljuk. Hadd folyjon folydogáljon, most már ráérünk, mert mostanában új városházánk úgy se lesz, mineka?

— **Mi a hír Rákócziban?** Rákóczi faluban ma napság egyebbről sem beszélnek utca hosszat, mint arról a képtelenségről, hogy Abonyban dobszóval és köröző irattal mindenkinek tudtára adatott, miszerint annak, aki a nagy temetői kriptában 3 nap és 3 éjjel megmarad, háromezer forint, vagyis magyarán mondva: 6 ezer korona lesz a jutalma. Erre a hajmeresztő, de különben elég busás jövedelmet hajtó dologra már vállalkozót is jelentettek be Rákócziból, ft. Lévy esperes-plebánoshoz intézett levélben, mit a maga eredetiségében ezennel közlünk: „T. cz. Nagyon szépen felkérem a főtisztelendő urat, hogy halotuk hogy Dobolva van és körözve, hogy ha kerül olyan Ember aki a kriptályban meg mer három élyel és három nap háni it van rá vállalkozó ember és tesék megírni a főtisztelendő urnak hogy három Ezer forint van-e ki tűzve annak aki három napig megmarad odalent a kriptályban nevem Kovács Mihály. J. N. K. Rákóczi község.” — Levelét olvasva és tanulmányozva ezennel megizenjük Kovács Mihály közvetítőnek, hogy mi semmit sem hiszünk abból, amiről Rákócziban mostanság szól az ének. Ha igaz volna a „pályázat,” mi teljes erőnkől azon volnánk, hogy e jövedelmező vállalat ne rákóczi, hanem inkább abonyi embernek jusson. Azt meg kerekén tagadjuk, hogy Abonyban valaki ilyen bravuros dologra 6000 koronát reszkirozni tudna. — A rákóczi hírigazán érdekes tünete a nép hirtaragászati hajlamának.

— **Magyar ünneplő.** Életrevaló és hazafias eszmét vetett fel az Ébredés politikai hetilap legujabb száma. A magyar ünneplőt akarja megalkotni, mint oly czélszerű diszmagyar viseletet, a mely estélyeken, táncmulatságokon, ahol a prémes, csizmás magyar ruhák alkalmatlanok, pótolni volna hivatva a frakkot. Nemes Mihály festőművész, a Magyar viselettörténet ismert megalkotója, mindjárt négy képben meg is tervezte a magyar ünneplőt, a szerint, amint olcsóbb vagy drágább kivitelre van szükség. Az új diszruhákat czélszerűségénél és olcsóságánál fogva az egész magyar középosztály és ifjúság viselheti és mindenképen alkalmas arra, hogy a frakkot a rég óhajtott magyar ünneplővel helyettesítse. Az Ébredés most meg fogja szólaltatni e viselet mellett a magyar közélet előkelőségeit s a főváros gavallérvilágának vezetőit. Aki kíváncsi a magyar ünneplőre, annak elküldi az Ébredés e számát a kiadóhivatal: IV., Váci-utca 21.

— **A békéltető bizottság előtti tanulás.** Egy szabómester, Bpsten a kinek egy kis elintézni valója akadt az ipartestületi békéltető

bizottság előtt, tanukép kérte megidézteni a hitvestársát. Az asszony azonban semmiképen nem volt hajlandó a bizottság előtt megjelenni, mire a szabómester fogta magát s panaszszal járult a kereskedelmi miniszter elé, kérve, hogy a feleségét ha nem jön, hát vigyék erőszakkal a bizottság elé. A miniszter azonban e kérelemnek nem tett eleget. A panaszra válaszkép küldött leiratában ugyanis arról értesítette az elkeseredett szabómestert, hogy az ipartestületi békéltető bizottságnak nem áll jogában a megidézett tanut a bizottság elé való megjelenésre kényszereszközökkel szorítani, mert nincs oly szabály, a mely a békéltető bizottságot ezzel a joggal felruházná. Az ipartestület békéltető bizottságának nincsen tágabb jogköre, mint magának az iparhatóságnak, már pedig az iparhatóságnak nincsen meg az a joga, hogy a tanukat megjelenésre kényszerítse.

— **A halálbüntetés Frencziaországban.** Most olvastuk hogy a párizsi kamara minapi ülésén az igazságügyi költségvetés tárgyalásakor Dumas a kivégzés tétel törlését indítványozta. Kijelentette, hogy a halálbüntetés ellen van és a század gyalázatának tartja. Monis igazságügyminiszter a tétel törlése ellen szólott. Ez a kérdés ugymond, sokkal fontosabb, semhogy illő módon lehetne elintézni. Dumas indítványát 332 szóval 210 elen elvették. Egy ízben már indítványozták a francia kamarában a halálbüntetés eltörlését, de akkor az igazságügyminiszter a következő szellemes mondással reflektált az indítványra; — Beleegyezném a halálbüntetés eltörlésébe, de előbb kezdjek meg a gyilkos urak! Ez a kijelentés óriási derűtséget keltett és eldöntötte az indítvány sorsát.

— **Mühle-féle kertészeti értesítő** éppen most jelent meg magyar és német kiadásban és kívánatra ingyen küldetik meg. A Mühle Vilmos temesvári cs. és kir. udvari mag- és növénykereskedés által kiadott új értesítő valóságos mintakatalogus, a mely ritkítja párját; kiállítása ép oly finom mint elegáns, dusan van ellátva ábrákkal és a mi a fő: minden szakértelemmel és tanulmányosan van leírva úgy, hogy a laikusnak és kezdőnek nemcsak ajánl, hanem minden cikkről kimerítően ad felvilágosítást; benne van a vetés ideje, a következő eljárás és úgy a növény mint a virág leírása, miáltal kitünő utmutatóul szolgál és némely kertészeti szakkönyvet fölöslegessé tesz. Minden kert- és földbirtokosnak ajánljuk, hogy ezen katalogust küldesse meg magának.

AZ „ABONY” REGÉNYTARA.

A N Ő.

Regény.

Irta: Boross Lajos.

(Folytatás.)

De az édes Mikit még a szűnyog se csipheti meg, hogy maga ne gyógyítgassa.

Igy a Rézi. Azután egy nagy konyhakéssel neki ált s levakargatta a tűzhely tetejéről az égni kezdő, kiümlött drága kócho.

Juszi asszony ez alatt lihegve nyitott be egy első emeleti szobába, melynek pazar, kényelmes berendezése tanúsította, hogy kedves vendég aki benne lakik.

Miklós ur végig dölve feküdt a diványon nagy szuszogással nézte a mennyezetet. Kivörösödött arcza tanuskodott arról, hogy — Rézi szavai szerint — a szesznek nagyobb mértékű kóstolgatása idézte elő egészségi állapotának megváltozását.

Juszi asszony odarohant hozzá.

— Miklós! az Istenért, mi bajod? Beteg vagy?

Miklós urnak nem tetszett észrevenni e gyengéd részvétet. Összecsucsorította ajkait és bámulatra-méltó cifrázatokkal füttyülte:

Voltam én is valaha, valaha

Szép asszonynak kocsisa . . .

Juszi asszony megnyugodott. Felismerte a helyzetet s belátta, hogy semmi komolyabb baj nincsen.

Miklós ur nyaka köré fonta karjait.

— Ugy megijesztettél gonosz. Azt hittem, valami bajod van.

Miklós ur abban hagyta a füttyülést s állapo-

tának megfelelő fürgeséggel ugrott fel a pam-lagról.

— Eh, te mindjárt megijedsz. Nagyon szép tőled, de én azt hiszem, ez csak képmutatás.

Az asszony fájdalmas, szemrehányó tekintetel felelt, mire Miklós ur néhányszor végig járta a szobát s majd hirtelen megállt az asszony előtt.

— Itthon az urad?

Jusztí asszony lesütötte fejét s halk hangon válaszolt.

— Nincs. Nagy-Körösre ment.

— És Elvira.

— Azt is elvitte.

Miklós fenyegetőleg szorította ököibe kezeit.

— Tehát elszöktette tőlem — mormogá dühösen — és talán a te tudtoddal, a te akaratoddal.

— Nem tudtam róla semmit — felelt az asszony félénken. — Tegnap délután kinyilatkoz-

tatta, hogy azonnal viszi Elvirát a nagy-szüleikhez hosszabb tartózkodásra. Megakartam akadályozni, de oly határozottan lépett fel, hogy nem ellenkezhettem; neked nem szólhattam, mert nem voltál itthon.

Miklós leült s egy darabig szólanul nézte az asszonyt, majd kemény határozott hangon mondá:

— Mindegy, Elvira a feleségem lesz. Ezt nem akadályozza meg sem te, sem ő, sem más. Szeretem Elvirát — legalább azt hiszem. Tetszik nekem, mert olyan szép, mint valami szent-kép. Utoljára is már egyszer nyugodt életet kell kezdenem. Elvirának nagy hozományt fogtok adni s élünk majd kényelmesen.

Az asszony átható tekintetet vetett a beszélőre.

— Hát én? Miklós, hát én?

Miklós vállat vont.

— Te? Hát élsz az uraddal szépen, békében.

— Mostan ásitott s vállat vonva folytatta. — Külömben is meguntam már a dolgot, örökké csak nem folytathatjuk viszonyunkat. Meguntalak.

Az asszony, mint valami sebzett vadállat — felordított s szikrázó szemekkel lépett a férfi elé:

— Meguntál? Te mondd azt nekem, te, akit az utca porából szedtem fel. Így mersz velem beszélni, velem, aki mindent odaadtam neked, még a becsületedet is, nekem, akinek birásáért ezeket fizettek volna. Te söpredék, te gazember. Ki foglak dobni az utcára, a porba, oda ahonnan felszedtelek.

A megsértett asszonyi hiuság még tovább pergette volna a neki indult asszonyi nyelvet, ha Miklós ur bámulatra méltó leleményességgel gátot nem emel a zuhogó szóáradat ellen.

Felugrott és teljes erővel pofon ütötte az asszonyt úgy, hogy az felájultan bukott a szőnyegre.

(Folyt. köv.)

ÁLLÁST NYERNEK.

Az országos Pályázati Közlöny útján, mely az országban betöltendő összes állásokat közli, állást nyernek: ipari és kereskedelmi, mező és erdőgazdasági és műszaki tisztviselők, községi jegyzők és jegyzőirnokok, nőtisztviselők, kereskedelmi alkalmazottak és gyakornokok. (Előfizetési ára 1/4 évre 4 korona. Mutatványszámokat 30 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal Budapest Röck Szilárd-utca 27. Álláskeresési beigtáznál minden szóért 2 fillér, vastagabb betűvel 4 fillér, nyílt-térben pedig minden szóért 6 fillér fizetendő, mely hirdetések legkésőbb csütörtökig fogad el a kiadóhivatal. 3-12)

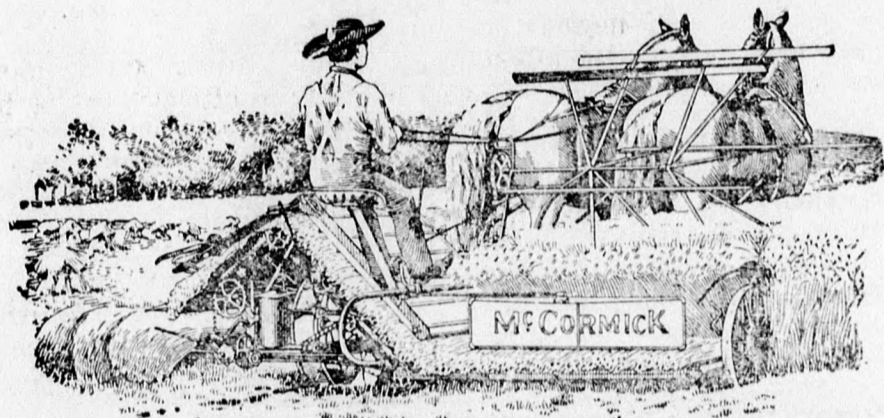
Egy jó családból való 13-14 éves fiú teljes ellátásra tanuló-nak felvétetik Tóth Mihály ácsmesternél.

És ugyanott egy kovács tanuló is.

Egy jó családból való fiú tanuló-nak fölvetetik e lap kiadóhivatalában.

McCormick Harvesting Machine-Company.
(Chicago-i aratógépgyár.)

GRAND PRIX.

PÁRIS 1900-ban.

Kéveköltő aratógép,
Fűkaszalógép,
Köszörükészülék

„Daisy“ marokrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kéveköltőfonal

gyártmányai.

3-18

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olesó tartalékrészek óriási raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

William J. Stillmann
igazgató.

Évi termelés:
362000 gép.

Budapest,
V. kerület, Váci-ut 30 szám.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat még az apró nyulak sem hatolnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítási és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemege elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócssemeték.

Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatú főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt czimére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely néansen az a ház, vagy család, hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czím:

Ermelléki első szőlőoltvány-telep Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 16-20

Új! Aranyozó, melylyel mindenki azonnal moshatóan aranyozhat: tőrök, eskepek, tet, szobrot, aranyozott, templomesztart stb. — Egy üveg ec-cel 80 kr., 1/2 literes üveg 1.50, 1/4 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-cikkelt, gyermek játékszerek, háztartási- és ebédő asztal kellekek, utazás- és beteg-polashoz való tárgyak felül nagy képes árjegyzeket bérmentve küld

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél

Budapesten, Calvin-tér 9.

kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakerti, vetemény- és virágmagvak.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

R. B. 86967. sz. Gyógyít mellett: **köszvény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés), **álmatlanság, fülzúgás, nehéz hal-lás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza,** valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 86967. sz. készítmény által egje jebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszaküldi a pénzt. Ahol már semmi sem használ, ott kérem az én készítményemet megkísérletni; mert vagy k gyógyódva keszültem biztos hatásáról. **A kis készítmék 4 kor. A nagy készítmék 6 kor.** — Kényes betegeknél idült betegeknek alkalmazni alkalmazzon! — mazandó. A kö-pont elárulítóhely székü'd utánvételt vagy elő-tesse fizetést a bel- és külföldi részére: **BUDAPEST, Vadász-utca 42/H O. MÜLLER ALBERT** Kelmán-utca sarok.

BUTOROK részletfizetésre

Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél

Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy út közeleiben.)

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Neustein Fülöp cukorhashajtó-piruláit,

azelőtt „Erzsebet pirulák“-nak nevezték

évek óta kitünőknek bizonyultak, előkelő orvosok könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlják. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér. Egy tekeres (8 doboz) 120 pirulával 2 korona.

— Minden gyógyszerárban kapható. —

Neustein-féle gyógyszerár, Bécs, I., Plankengasse 6.

DEHMAL KÁROLY

zongora-gyáros

kizárólag kitünő külföldi gyártmányok raktára és köicsönző-intézet

Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár

KRAYER E. és Társ

József főherczeg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója

BUDAPEST, V., VÁCI-ÚT 6. SZÁM.